

powołana w tym celu przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej komisja organizacyjna z prawami rady i zarządu, złożona z dziewięciu członków, a to: z trzech osób z pośród pracowników, zatrudnionych na tym obszarze, z trzech osób z pośród pracodawców, delegowanych przez centralne organizacje pracowników względnie pracodawców, oraz z trzech osób, mianowanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej. Prezesa komisji powołuje Minister Pracy i Opieki Społecznej z pośród członków komisji.

Działalność tej komisji kończy się z chwilą ukonstytuowania się powstałego z wyboru zarządu zakładu.

Art. 166. Właściwe Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, utworzone w myśl rozporządzenia niniejszego, przejmują wszelkie prawa i obowiązki instytucji, wymienionych w artykule poprzednim, w całości lub części, ustalonej przez komisję likwidacyjną (art. 167) zależnie od liczby ubezpieczonych, przejętych przez nowoutworzony Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych po instytucji, poprzednio na danym obszarze działającej, od wysokości przysługujących im uprawnień do świadczeń ubezpieczeniowych, jak również od innych istotnych czynników, uznanych za takie przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej na wniosek komisji likwidacyjnej.

Art. 167. Dla przeprowadzenia likwidacji instytucji ubezpieczeniowych, wymienionych w art. 150 i 165 ust. 1, utworzy Minister Pracy i Opieki Społecznej komisję likwidacyjną z pięciu członków, która w myśl postanowień rozporządzenia niniejszego i instrukcji Ministra Pracy i Opieki Społecznej uskuteczni zestawienie praw i zobowiązań tych instytucji i stopniowo przekaże właściwemu Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych ich czynności.

Personel instytucji, ulegających likwidacji (art. 150 i 165 ust. 1), ma pierwszeństwo do objęcia stanowisk w Zakładach Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych względnie w ich Związku.

XXXIX. Postanowienia końcowe.

Art. 168. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, odnośnie zaś do art. 3 punkt 9 i art. 158 ust. 2 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z tym ostatnim również odnośnie do art. 5 punkt 9 i art. 6 punkt 1, odnośnie do art. 93 i 124 ust. ostatni w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, odnośnie do przepisów karnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości, odnośnie do art. 160 i 161 w porozumieniu z Ministrem Skarbu i odnośnie do art. 4 i 133 w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do stopniowego wprowadzenia w życie postanowień rozporządzenia niniejszego w poszczególnych województwach i na obszarze m. st. Warszawy całkowicie lub stopniowo, tak co do poszczególnych działów ubezpieczenia, unormowanego rozporządzeniem niniejszym, jak i co do poszczególnych kategorii osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia.

Art. 169. Z chwilą zastosowania postanowień rozporządzenia niniejszego bądź do poszczególnych okręgów administracyjnych, bądź do poszczególnych działów ubezpieczenia, bądź wreszcie do poszczególnych kategorii osób, podległych obowiązkowi ubezpieczenia, tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, dotyczące ubezpieczenia, unormowanego rozporządzeniem niniejszym, o ile nie zostały utrzymane w mocy przejściowymi postanowieniami tego rozporządzenia.

Art. 170. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 stycznia 1928 roku, postanowienia zaś art. 70, 99 punkt 1, 144, 165 ust. 2 i 3 i art. 167 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

912.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 października 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie częściowej zmiany taryfy, zawierającej podział miejscowości na klasy.

Na mocy art. 26 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. № 79, poz. 550) zarządza się co następuje:

§ 1. Do części I załącznika do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 550) wprowadza się następujące zmiany:

I. Wymienione w ustępie C. tegoż załącznika a) miasta Lubliniec i Rybnik, b) powiat krakowski

oraz c) miasto Swarzędz w powiecie poznańskim, przenosi się z klasy II do III.

II. Przenosi się następujące miejscowości, wymienione w ustępie D. i E. powołanego załącznika, a położone na obszarze izb skarbowych:

a) Kieleckiej:

z klasy III do IV: osadę i gminę Żarnowiec w powiecie olkuskim i osadę Przyrów w powiecie częstochowskim;

b) Lwowskiej:

z klasy III do IV: Białową w powiecie rzeszowskim;

c) Pomorskiej:

z klasy III do IV: Nowe Miasto, Puck;

d) Wileńskiej:

z klasy III do IV: Mejszagole, Holszany, Świr;
z klasy IV do III: Nowo-Wilejkę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od roku podatkowego 1928, odnośnie do wszystkich świadectw przemysłowych nabywanych na rok 1928.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

913.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych

z dnia 3 listopada 1927 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast.

Na podstawie art. 40 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. № 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Za większe miasta w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast uważa się miasta, które liczą ponad 5.000 ludności.

Rady miejskie powołują w większych miastach na wniosek magistratu komitety rozbudowy według następujących zasad:

1) W miastach, z ludnością

do 10.000	komitet rozbudowy składa się z	4	członków
" 25.000	" " " " "	6	"
" 100.000	" " " " "	8	"
" 250.000	" " " " "	10	"
ponad 250.000	" " " " "	12	"

2) Rada miejska na wniosek magistratu powołuje połowę członków komitetu rozbudowy z pośród członków zarządu miasta i rady miejskiej oraz połowę

a) z pośród osób przedstawionych magistratowi przez:

należące do związków rewizyjnych spółdzielnie mieszkaniowe i spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe, organizacje zawodowe pracownicze i robotnicze, stowarzyszenia i związki lokatorów;

b) z pośród mieszkańców miasta obeznanych ze sprawą rozbudowy miast.

Na czele komitetu rozbudowy stoi jako przewodniczący prezydent miasta (burmistrz, naczelnik gminy) lub jego zastępca.

Zastępcę przewodniczącego komitetu rozbudowy wybiera komitet rozbudowy z pośród członków komitetu zwykłą większością głosów.

Regulamin komitetu rozbudowy uchwała rada miejska. Regulamin ten powinien między innymi szczegółowo określać zakres działania komitetu rozbudowy.

Komitet rozbudowy obowiązany jest 2 razy do roku składać radzie miejskiej sprawozdania ze swej działalności. Sprawozdania te winny być zatwierdzone przez radę miejską.

§ 2. Za „inne sprawy, związane z kwestją mieszkaniową” w rozumieniu ustępu 3-go art. 2-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast uznane być mogą przez radę miejską: ustalanie planu zabudowania i zmiany w planie zabudowania, nabywanie i użytkowanie gruntów miejskich, administrowanie miejskimi domami mieszkalnymi, nadzór nad sposobem użytkowania mieszkań przez osoby i instytucje, którym zostanie okazana pomoc kredytowa lub terenowa i t. p.

§ 3. Opracowanie programu rozbudowy miasta w myśl art. 4 ust. 2 p. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast powinno być poprzedzone sporządzeniem planu zabudowania terenów przeznaczonych na rozbudowę. Plan ten obejmować będzie również rozplanowanie gruntów, które mają być pozostawione na ogólne potrzeby gminy miejskiej lub innych związków komunalnych.

§ 4. Do ogólnych potrzeb gminy miejskiej lub innych związków komunalnych w rozumieniu art. 14 zaliczone będą: ulice, place, zieleńce, parki, place sportowe, cmentarze, jako też szkoły, muzea, biblioteki, szpitale, przytulki, targowiska, kąpiele, rzeźnie, elektrownie, gazownie, tramwaje, urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, dezynfekcyjne i t. p. budowle i zakłady komunalne użyteczności publicznej. Do wymienionych potrzeb ogólnych mogą być również zaliczone inne, niewymienione wyżej cele, na wniosek gminy miejskiej lub innego związku komunalnego, według uznania Ministra Skarbu, działającego w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych.

§ 5. Program rozbudowy miasta opracowany przez komitet rozbudowy musi być uchwalony przez radę miejską.